

paa den særlige Fond, man har liggende, der kan anvendes og kun kan anvendes med det for Øje at opføre et Hospital for Beløbet; og man har ment, at naar man aflastede det nuværende Sygehus for de 100 Patienter, her er Tale om at aflaste det med, vilde det kunne forsvares at benytte Sygehuset fremdeles, som det er. Men jeg gaar villigt ind paa, at man foretager en Undersøgelse. Sygehuset er jo af ældre Dato, og kan man gøre det endnu mere tidssvarende for et rimeligt Beløb, er jeg villig til at gaa med dertil. Derimod tør jeg ikke komme til Lovgivningsmagten — det mener Regeringen ikke er forsvarligt, i alt Fald under de nuværende Forhold — og forlange flere Millioner til et helt nyt Sygehus. — Nu spurgte det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), hvad det vil sige: „mindre Forbedringer“. Ja, det kan jeg ikke sige det ærede Medlem, før Sagen foreligger tilbørligt undersøgt, og det er selvfølgelig, at Sagen skal blive tilbørligt undersøgt. Hvad enten det nu sker ved Ingeniører, som det ærede Medlem jo har fuld Tillid til, i Modsætning til den første ærede Taler (Niels Rasmussen), som mener, at der skal Arkitekter dertil, eller det sker ved en Arkitekt, saa kan jeg berolige det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) med, at Lægerne selvfølgelig bliver tagne paa Raad i denne Sag, og deres Erklæring om, hvad der tiltrænges med Hensyn til Forandringer og Forbedringer, skal selvfølgelig blive indhentet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Niels Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3059).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Tvede: Hovedformaalet med det foreliggende Lovforslag er jo at gøre det samme for Sejlskibenes Vedkommende, som forelaa i 1909 for Dampskibenes Vedkommende: Indførelsen af Ændringer i de bestaaende Tilsynslove for Skibe, hvorefter de kommer til at indeholde saadanne Bestemmelser, at vore danske Skibe kan fare uhindret paa Lande, der har indført Kontrol med udenlandske Skibe. Det er nødvendigt for vor Skibsfart, at vor Lovgivning paa dette Omraade er saaledes indrettet, at vore Skibe ikke lider unødigt Ophold, Tab af Tid eller Penge i de fremmede Havne, fordi den danske Stat ikke har bragt vor Lovgivning i en saadan Stand, at vore Skibe er indrettede paa at opfylde de udenlandske Bestemmelser. Det maa derfor siges, at Fremsettelsen af nærværende Lovforslag er betimelig og nødvendig, og jeg vil ogsaa anse det for sandsynligt, at dette Lovforslag ligesom Lovforslaget i 1910 angaaende Tilsynet med Dampfartøjer meget let kan føres gennem den høje Rigsdag. Sejlskibsfarten maa stille det Krav til Regeringen, at man søger paa dette Omraade at holde vor Lovgivning fuldt ud tidssvarende.

De Ændringer, der foreslaas, falder i 3 Dele: Ændringer, der indfører Forskrifter, for at de danske Skibe kan opnaa Anerkendelse hos de fremmede Stater, som indfører Kontrol med de udenlandske Skibe; Ændringer, der skal tilvejebringe Ensartethed mellem Loven om Tilsynet med Dampskibsfartøjer og Loven om Tilsyn med Sejlskibsfartøjer, og endelig nogle Ændringer, der har vist sig nødvendige, efter at Loven om Tilsyn med Sejlskibsfartøjer af 1909 traadte i Kraft, og som er medoptagne her i det foreliggende Lovforslag.

Den første Ændring, som foreslaas, er en Ændring til Sejlskibstilsynslovens § 2 og gaar ud paa den lille Foranstaltning, at Ministeren skal foreskrive, hvilke Lægemidler der skal være om Bord. I Søloven af 1892 er det overladt Skipperen selv at paase, at Skibet er forsynet med disse Lægemidler. Man skulde tro, at det kunde være tilstrækkeligt, men naar man hører, at det i en Sag ved Sø- og Handelsretten er oplyst, at en Skipper ikke